

49. ГОРАЩАЯ КУПИНА.

Моусей быде Пастырь у Теста своего Иодора. Еднажды изведе овцы далеко въ пустыню до планины Хоривъ. Тамъ въ оныхъ уединенныхъ предѣлахъ, гдѣ нишо дрѣго не ѣ было, освень само и тамъ нѣкіа купины, взѣ Моусей да размышлява за превеликое утесненіе и злополучіе Братій своеа въ Египтѣ, и начна усердно за нихъ Богъ да са моли. Но помного Богъ промыслявалъ за Израилтаны нежели Моусей, когò имъ ѣ за Избавителя опредѣлилъ. Моусей согледа еднѣ купинѣ въ самой планинѣ, и видѣвши, какъ, самъ шо ѣ въ толикомъ огни, пакъ не може да изгорѣ, почудиса, и приближи, да види подобрѣ това чудо. Отъ пламене излезе той гласъ: Моусее! Моусее! — Что самъ, отговори онъ. Изъ самъ, продолжиса гласъ, Богъ Отца твоего, Богъ Авраамъ, Исаака и Іакова. Полнъ сватаго страхопочитанія обзрна Моусей лице свое отъ мѣста того. Богъ мѣ рече далѣ: Видѣлъ самъ вѣдѣ и утѣсненіе Народа моего въ Египтѣ, и чѣлъ самъ въздыханіе его. Ще гò изкавимъ отъ жестокихъ рѣкъ Египетскихъ, и ще гò отведѣмъ въ красныи и широкій предѣлъ, кой тече млѣко и мѣдъ — въ Ханаанъ. Иди! тебе